

Disertace se skládá ze tří esejí o cílování inflace v Egyptě. Zaměřuje se na otázky: (i) Může centrální banka v Egyptě dosáhnout cenové stability stávajícím režimem? (ii) Je centrální banka nezávislá de facto? (iii) Udržuje centrální banka implicitní cíl pro kurz? Vykonává centrální banka nezávislou měnovou politiku a které proměnné mají prioritu v reakční funkci centrální banky? Do jaké míry může zahraniční šok vysvětlit chování reálného HDP a cenové hladiny ve srovnání s domácím šokem? A které kanály měnové transmise hrají dominantní roli v egyptské ekonomice?

Hlavní závěry jsou následující:

(i) Poptávka po penězích ani velocita nejsou v Egyptě stabilní. Proto není možné dosáhnout cenové stability ve stávajícím měnovém režimu.

(ii) Nezávislost centrální banky udělená stávajícím zákonem není nezávislost de facto.

(iii) Odhadnutím strukturálního modelu VAR lze učinit následující závěry ohledně měnové transmise:

(1) Centrální banka udržuje implicitní cíl pro kurz. (2) Centrální banka nevykonává nezávislou měnovou politiku. (3) Federální úroková míra a kurz hrají dominantní roli mezi proměnnými důležitými pro měnovou transmisi. (4) Zahraniční šoky jsou důležité pro vysvětlení chování HDP, zatímco domácí šoky vysvětlují lépe chování inflace. (5) Úrokový kanál patří k nejdůležitějším kanálům měnové transmise.